

semel perceperunt, transmittere, & in vita, vel morte de ea ad libitum disponere, & facere quicquid velint: & probat etiam ista *lex 9. in fin.* Et istæ leges possunt optimè confirmari ex doctrina & regula text. in *leg. Pater filium, §. Quindecim liberis, ff. de legat. 3.* ubi habetur, quod res quæ semel effecta est alienabilis, perpetuò efficitur alienabilis. Sed certè ista confirmatio non satisfacit: quia in casu nostro numquam alimenta fuerunt transmissibilia. (q)

42 Dubitum tamen est singulare circa prædicta an pater, qui relinquit fundum, vel rem filio naturali, vel spurio pro alimentis usque ad quantitatem permissam quinti bonorum, possit eum gravare post mortem alteri restituere? Et videtur quòd sic: quia jus alimentorum ex parte recipientis est merè personale, & non transitorium, ad hæredes; (r) & per consequens pater non tenetur ultra vitam filii ei præstare alimenta, ut in *dict. leg. Cum hi, §. Modus, el 2. ff. de Transactionib. cum similib. supra allegat.* ergo bene potest ei tale gravamen apponere. Sed ego teneo contrarium, imò, quòd gravare non possit in eo per istam *leg. 10. Tauri*: quia licet aliud esset de jure communi, tamen hodiè apertè vult illa *lex*, quòd filius naturalis capiat tanquam debitum illud quintum loco alimentorum, & transmittat ad hæredem, ergo in eo non possit gravari. (s)

43 Item adde, quòd ex superioribus infertur, quòd si pater clericus, vel alius qui habet filiam spuriam, vel natam ex quocumque damnabili coitu, velit eam dotare; hoc bene poterit facere usque ad concurrentem quantitatem alimentorum, in quibus talis filia est capax: sed mortua

tali filia constante matrimonio, vel eo soluto, illa dos revertitur ad eos, ad quos de jure pertinere debet: ita expressè determinat Bartol. in *l. fin. §. Si à socero, ff. Quæ in fraud. creditor. &* ibi tenent Angel. & Raph. Cuman. idem Bartol. in *Authent. Ex complexu, Cod. de Incest. nupt. &* ibi Doct. idem Bart. in *leg. Mævius, §. Duobus, 8. col. 3. quæst. principal. de legat. 2.* Angel. de Aretin. in *§. Novissimè, Instit. ad Orph. 2. col. in princ. Palac. Rub. in sua repetition. fol. 97. col. 3. vers. Ex istis infertur, Abb. in dict. cap. Cum haberet, col. 3. num. 5. Anchar. ibi col. 2. num. 6. &* ibi Præpos. column. 2. num. 2. Nicol. de Ubald. in *Tract. de Succes. ab intest. col. 12. num. 47.* Hodiè tamen in nostro Regno, attentà prædict. *leg. 10. Tauri*, teneo pro constanti; quòd talis dos non potest excedere quintam partem bonorum, sicut alimenta: Item, quòd mortua tali filia, dos pertinet hæredibus suis, & in vita vel morte potuit de ea disponere sicut de bonis propriis. Si verò talis dos excedit quantitatem alimentorum de jure communi, vel hodiè in nostro Regno excedat quantitatem quinti bonorum patris; tunc, soluto matrimonio, à tali filia spuria, & incapaci illud quod excedit auferendum est: Sed constante matrimonio, nihil ab ea, & marito ejus auferri potest; quia dicitur maritus dotem possidere titulo oneroso: argumento text. in *dict. §. Si à socero, text. in leg. Ex promissione, ff. de Obligation. & action. text. in leg. Julianus ait, ff. Mandati, text. in leg. Si quis pro uxore, §. Si uxor. ff. de Donat. inter vir. text. in *l. Si donaturus, §. fin. ff. de Condit. ob causam, text. in l. Mævius, §. 1. Soluta mat. text. in l. 1. Cod. de Jure dot. text. in l. Pro oneribus, eod. tit. text. in leg. 1. §. Et ut plenius, Cod.**

(q) Vide aliquas limitationes per Aceved. in *leg. 7. tit. 8. lib. 5. Recopil. num. 36.* & ad hæredes posse proprietatem pro alimentis relictam transmittere tenet Dueñ. regul. 395. Tell. in *leg. 10. numer. 16. Covarr. numer. 15. cum aliis multis, quos congerit Velazq. in leg. 10. gloss. 3. num. 4. Suar. in leg. 1. tit. 6. lib. 3. For. fol. 91. Lar. de Alimentis, dict. leg. Si quis à liberis, §. Idem descripsit, numer. 30. & 35. Spin. in Speculo testament. glos. 16. numer. 105. & 106. communem dicit Tell. in *leg. 10. numer. 16. Matienz. in leg. 8. tit. 8. lib. 5. Recopilat. gloss. 4. num. 3. cum sequent. Aceved. ubi supra.**

(r) Vide Tell. Fernand. in *leg. 10. num. 15. Molin. lib. 2. de Primogen. cap. 15. num. 11. Pa-leot. de Nothis & spuriis, cap. 47. num. 6.*

(s) Nisi aliquid ex quinto supersit, pro alimentis, non necessarium: quò casu, cum ad alimenta minus quàm quintum sufficiat, in illo excessu potest quodlibet gravamen, & onus apponi; ideòque quod superest, appositum censetur: ita tenet Tell. Fernand. in *leg. 10. num. 15. Larr. in dict. leg. Si quis à liberis, §. Idem rescripsit, de Lib. agnoscend. num. 51. cum 4. sequent. Matienz. in leg. 8. tit. 8. lib. 5. gloss. 3. num. 5.* Quòd ea ratione verum esse arbitror: quia quemadmodum, si quintum ad alimenta non sufficiat, tenetur pater, non extantibus legitimis, ultra quintum secundum suam qualitatem alimenta præstare, licet lege non caveatur, ut supra à me dictum est num. 41. ita, si ex quinto aliquid superest, bene poterit in eo gravamen apponere; argumento *leg. Secundum naturam, ff. de Regul. jur. quam sententiam tenet etiam ultra supra relatos Aceved. in leg. 7. tit. 8. lib. 5. n. 18.* Et, quòd plus est, non solum in eo gravari quòd supererat, sed etiam privari eo posse testatorem Matienz. plures allegans in *leg. 8. tit. 8. lib. 5. Recopil. glos. 1. num. 23.*

Cod. de Rei uxor. action. text. in leg. 1. vers. Si verò socer. Cod. de Impon. lucrat. descript. lib. 10. & ex isto fundamento istam conclusionem tenet Bald. in *dict. leg. final. §. Si à socero. ff. de His quæ in fraud. cred. &* ibi expressè Angel. de Perus istam etiam conclusionem tenet Bald. in *Authentic. Ex complexu. Codicill. de Incest. nupt. 1. lectur. &* hoc reputat singulare Angel. de Aret. in *§. Si res aliena. Instit. de Legat. 2. column. tenet etiam singulare Segura in repet. leg. Cohæredi. §. Cum filia. de Vulgar. & pupill. fol. 24. à princip. 3. column. in fin. versic. Tertio. facit illud quòd singulariter dicit Bartol. tenet etiam Abb. consil. 11. column. 2.*

Sed attende, quòd ista conclusio videtur nimis dubia: nam alienata in fraudem, etiam titulo oneroso, revocantur quando uterque participat de fraude, ut per totum titul. ff. & Cod. de His quæ in fraud. cred. & propriè in materia nostra probatur in *leg. 1. Cod. de Natur. liber. &* in *leg. Qui testamentum. ff. de Probat. ut supra dictum est. Sed iste maritus participare videtur de fraude, cum spuriam incapacem accipit in uxorem, Ergo, &c. Unde teneo pro constanti, quòd ista opinio Bart. procedat, & intelligatur, quando ipse maritus ignorabat eam esse filiam clerici, vel spuriam, & incapacem: secùs tamen si sciebat; quia tunc credo, quòd etiam constante matrimonio ab eo possit talis dos auferri in eo, quòd excedit alimenta, vel hodiè quintum bonorum patris: & istam declarationem ponit notabiliter solus Raphael Cuman. in *dict. §. Si à socero. in fin. &* idem tenet Doct. Segura in *Repetit. leg. Cohæredi. §. Cum filia. de Vulgar. & pupill. fol. 25. col. 3. vers. Septimo allego. &* hoc apertè voluit Nicol. de Ubald. in *tract. de Success. ab intestat. 14. column. n. 50. &* finaliter pro ista parte facit. *lex 29. infra his II. Tauri.* ubi quando dos est inofficiosa, auferitur, & restituitur aliis filiis, etiam constante matrimonio: (t) Dubito tamen iustud quòd excedit infra quintum bonorum, cui applicabitur? Et certè clarè decisum non reperi in jure; tamen credo quòd ista sit veritas: quòd si in testamento talis dos sit relicta ab ipso patre palàm, quòd applicetur ejus hæredibus; si tacitè per interpositam personam, & sic per tacitum fideicommissum, tunc applicetur fisco, quia fit in fraudem legis: si verò per contractum inter vivos pater dedit filio prædictam dotem, tunc appli-*

cabitur filiis legitimis, si sunt, vel patri, aut matri, vel fratribus; quibus non petentibus infra duos menses, applicabitur fisco, argumento textus formalis in *leg. 1. de Cod. Natural. liber. quem supra latiùs declaravi.*

44 Præterea & notabiliter addè in nostra materia, quòd sicut filius spurius, nefarius, incestuosus, vel natus ex damnabili coitu non succedit parentibus; ita nec parentes succedunt ei ab intestato, nec ex testamento, expressè nec tacitè, directè nec per obliquum: Unde in nostro casu haberet etiam locum materia de tacito fideicommissio, & omne illud quòd è contra dispositum est in personis filiorum: ita originaliter videtur tenere Azo. in *summ. Cod. de Legitim. hæred. fin. column. in fin. &* expressè tenet Bartol. in *l. fin. ff. de His quib. ut indig. 1. column. num. 5. Bald. in Authent. Licet. Cod. de Natur. liber. in fin. Bald. notab. in l. 1. Cod. de Sacrosanct. Eccles. 11. col. num. 27. ubi adducit hanc vivam, & subtilè rationem: quia cum ista prohibitio principalitè fiat propter delictum parentum, & vitium eorum refrænandum, ut in *leg. Fin. Cod. de Natur. liber. vers. Filius enim, ergo si prohibetur capere filium qui non deliquit, à fortiori censetur prohibitus pater delinquens; quia omnis causa impediens est fortior in impediendo, primam, & immediatam personam, quàm ulteriores: argumento textus in *Auth. Multò magis. de Sacrosanct. Eccles. &* in *leg. Videamus. ff. Quod metus causa. idem Bald. in Auth. Licet. Cod. de Natur. liber. in fine.***

45 Imò, quòd magis est, in tantum pater est indignior, & incapax bonorum filii spurii, & nati ex damnabili coitu, ut licet pater possit, & præcisè teneatur huic filio alimenta præstare, ut in *dict. cap. Cum haberet.* tamen filius non tenetur, nec potest alimenta præstare vel relinquere suo patri egenti, etiam stante illo capitulo; ex eo quòd pater delinquit, & efficitur magis indignus ex suo delicto: ita eleganter reperio quòd determinat solus Bald. in *Authentic. Ex complexu. Cod. de Incest. nupt. 2. lect.* Sed salvà pace, ego teneo contrariam sententiam, imò, quòd etiam talis pater alendus sit à filio de jure canonico, & ejus æquitate, per textum in *dict. cap. Cum haberet. (u)* Et moveor hoc inconvenibili fundamento: nam omnia quæ reperiuntur disposita in filiis naturalibus respectu parentum, habent locum è contra in parentibus respectu filiorum, tam in successione bonorum, quàm in alimentis: textus singu-

(t) Atque omninò tenenda est hæc distinctio, quam præter hic allegatos probat Rip. in *leg. 1. num. 68. ff. Soluta matrimonio. Covar. in 4. part. cap. 8. §. 6. Dueñas Regul. 297. num. 3.*

(u) Vide Castell. in *leg. 9. Taur. num. 8. Tellum in leg. 10. num. 25. idem tenentes. Probaturque expressè ex dicta leg. 8. tit. 13. partit. 6. tradit Aceved. in leg. 7. tit. 8. lib. 5. Recopil. n. 23. ad fin. licet contrarium voluerit Rojas de Successionib. ab intestat. cap. 3. num. 36.*

laris in jure; secundum Bart. ibi, in *Authentic. Quibus modis. natur. eff. sui cap. De nepotibus. alias, In quibus. Collat. 7. text. in Auth. Licet. Cod. de Natural. liber. in fin. text. in §. 1. Instit. de Serv. cognat. & idem disponit lex 8. in fin. tit. 13. partit. 6. bonus textus in leg. Si quis à liberis. §. Utrum. & §. Parens. ff. de Liber. agnosc. cum simil. ubi in casibus, quibus pater tenetur alere filios, in eisdem filii tenentur alere patrem: textus notabilis in *Authentic. de Incest. nup. cap. Si verò contigerit. Collat. 2. in ratione sui. ibi: Nam licet legum contemptor, & impius sit, tamen pater est. Et ita reperit quod aperte vult Hostiens. in dicto cap. Cum haberet. final. column. in princip.**

46 Item adde pro perfecta declaratione materis, quod dubium necessarium est, an isti filii naturales tantum, vel spurii, & nati ex damnabili coitu succedant consanguineis patris, vel matris? In quo resolutivè dico: quod filius naturalis tantum non succedit ab intestato consanguineis ipsius patris, nec ipsi succedunt illi; quia non reputatur esse inter eos agnationem, vel cognationem ex parte patris, propter maximam incertitudinem filiationis: (x) text. est in leg. Si spurius. ff. Unde cognat. cujus verba sunt: Si spurius ab intestato decesserit, jure consanguinitatis, aut agnationis hereditas ejus ad nullum pertinet; quia consanguinitatis, itemque agnationis à patre oriuntur. & ibi notant Cinus, Alber. & Antiqui: text. in cap. Vulgo quæsitos. Institut. de Success. cognator. Cujus verba sunt: Vulgo quæsitos nullos habere agnatos, manifestum est; cum agnatio à patre sit; cognatio à matre: Hi autem habere nullum patrem intelliguntur. Et licet ista jura tantum loquantur in spurii, & vulgo quæsitis, qui non possunt succedere patri, & à fortiori ejus consanguineis; tamen idem est in filiis naturalibus tantum, habitis ex concubina retenta in domo, vel ea quæ hodiè habetur pro concubina, attendit leg. 11. Tauri. quia militat ratio prædictorum jurium, & non reperitur cautum, quod succedat: & in expresso istam conclusionem probat text. in *Authentic. Quib. mod. natur. eff. sui. cap. Filium verò. Collat. 7. & in expresso istam conclusionem tenet Cynus in *Authentic. Itaque. Cod. Comm. de success. 2. column. in fin. Alber. ibi 3. col. in princip. & tenet notabil. Angel. in §. Vulgo quæsitos. Instit. de Success. cognator. 1. column. in fin. & ibi notat Platea: idem Platea in §. 2. Instit. ad Orphi. Abb. in dict. cap. Cum haberet. penult. column. in fin. Paul. in leg. Si is qui ex bonis. de Vulgo. & pup. final. column. in princ. Dinus. in tract. de Success. ab intest. pe-**

nult. column. num. 22. Mattha. in tract. de Success. ab intestat. 13. fol. 2. column. n. 3. & ibi Bologni. in addit. Nicol. de Ubald. in tract. de Success. ab intestat. 51. column. num. 7.

Ex quo clarè inferitur, quod sicut tales filii naturales tantum non possunt succedere aliis filiis agnatis, vel cognatis legitimis ipsius patris; ita non possunt succedere aliis filiis naturalibus, vel consanguineis ex parte patris: Unde, si ex duabus concubinis diversis temporibus habitis habuisset plures filios naturales tantum, ad invicem sibi non succedunt: & in expresso istam conclusionem tenet Glossa ordinaria. in leg. Hac parte. ff. Unde cognati. in glos. fin. quam ad hoc dicit ibi unicam Alber. post Rainer. tenet etiam Alber. in leg. Parentes. ff. de In jus voc. Spec. in tit. de Success. ab intestat. versic. Quid de natis ex uno patre. n. 19. illam etiam dicit singularem Angel. de Aretin. in §. Vulgo quæsitos. Institut. de Success. cognat. 1. col. in princ. Idem. Ang. in §. Vulgo quæsitos de Success. cognator. 2. column. illam etiam Glossam ad hoc reputat notabilem Matthæ. in tract. de Success. ab intestat. fol. 13. column. 2. n. 4. Joan. Bapt. Caccialup. in rep. leg. Si qua illustris. Cod. Ad Orphi. 19. column. numer. 44. Sed certè illa Glossa non meretur commendari, quia ex regula superius tradita redditur clarissima: nam si non potest talis filius naturalis tantum alteri filio legitimo patris succedere ab intestato; ergo nec naturali; nec meretur commendari in quantum dicit, quod etiamsi legitimentur, non succedunt agnatis, & cognatis patris quia casus est pro ea in §. Filium verò. quem allegat.

Et in tantum ista conclusio procedit, & est vera, quod licet filius naturalis possit in duabus unciis succedere ab intestato, ut in *Authentic. Licet. Cod. de Natur. liber.* tamen etiam in eis non posset hodiè succedere consanguineis ipsius patris. Præterea etiam in tantum ista conclusio procedit, & est vera; ut licet habeamus, quod hodiè de Jure *Authentic.* sit sublata differentia agnationis, & cognationis, ut in *Authentic. de Hered. ab intestat. venient. §. Nullum verò. Collat. 9.* tamen in nostro casu non est sublata; undè etiam hodiè tales filii naturales tantum non succedunt consanguineis patris, licet succedant consanguineis matris: quia textus in dict. in cap. Nullam verò, & ejus dispositio solum loquitur in agnatis, cognatis legitimis, & naturalibus; undè in naturalibus tantum remanet jus antiquum incorrectum: & ita tenet Fab. in §. 1. Instit. de Servil. cognat. col. 3. num. 5.

47 Advertendum tamen, quod in hoc reperitur in

in nostro Regno quædam lex notabilis. Partit. scilicet lex final. tit. 13. 6. partit. quæ aperte vult, quod talis filius naturalis tantum succedat ab intestato alteri filio legitimo, & naturali, vel filio naturali tantum patris, non extantibus aliis fratribus ex parte matris: & sic illa lex in hoc est nova, & correctoria; in quantum expressè concedit successionem ab intestato inter istos fratres naturales tantum inter se, inter naturales tantum, & alios legitimos. Quam legem intelligo, & declaro sic ex verbis ejus: quod mortuo filio naturali tantum ab intestato, relicto filio legitimo, & naturali ipsius patris, & alio filio naturali tantum; ipse filius legitimus, & naturalis præferatur: si verò non sit filius legitimus, & naturalis patris, sed solus filius naturalis tantum, ipse succedat: si verò reperitur filius naturalis tantum ex parte matris, & filius naturalis tantum ex parte patris, vel etiam filius legitimus, & naturalis ex parte patris; præferatur talis filius naturalis ex parte matris: si verò non reperitur aliquis filius ex parte patris; tunc nullus alius consanguineus ex parte patris potest succedere huic filio naturali tantum mortuo ab intestato, & sic ultra fratres jus commune remanet incorrectum: & ista est vera declaratio hujus articuli.

48 Ex parte verò matris benè datur inter eos successio: Undè si filius naturalis tantum decedat ab intestato, omnes consanguinei succedunt ei secundum sui gradus prærogativam, & per consequens ipse succedet eis tamquam si esset filius legitimus; quia ex parte matris propter certitudinem partus dicuntur verè indubitabiliter consanguinei: textus est in leg. Hac parte. ff. Unde cognati. in versic. Item ipsi fratres. cujus verba sunt: Item ipsi fratres inter se ex hac parte bonor. possessioni. petere possunt, quia sunt invicem sibi cognat. text. in leg. Spurius. eodem tit. text. in §. Vulgo quæsitos. Institut. de Success. cognat. & idem disponit lex final. in princip. & in fin. tit. 13. part. 6. & istam

conclusionem tenet Angel. in §. Novissime. ad Orphi. 1. column. num. 3.

Dubium tamen esset in hoc, & satis notabile: Si iste filius naturalis tantum ex parte matris decedat ab intestato, relicto alio filio naturali ex eadem matre, & relicto filio legitimo & naturali ex legitimo matrimonio ex eadem etiam matre; an præferatur talis filius legitimus, & naturalis alteri qui tantum est naturalis, attendit leg. 9. Tauri? Et credo quod non; sed quod pariter succedant, cum sint in eodem gradu: quia illa lex 9. Tauri tantum loquitur, & debet intelligi quando tractatur de successione ipsius matris; quia tunc filius legitimus, & naturalis præferatur naturali tantum. (y) Unde, in casu quod tractaretur de successione collateralium, jus commune remanet incorrectum: constat enim quod de jure communi non præferatur ipse legitimus in successione matris; ergo nec in successione fratris, eum non sit immutatum; & per hoc patet malè dixisse Angel. qui contrarium voluit in *Authentic. Quib. mod. natur. eff. sui. §. Fin. collat. 7. in 2. column. in fin. num. 19.*

49 Item adde, quod si fortè talis filius naturalis ex parte matris decedat ab intestato, relicto ex una parte alio filio naturali tantum ex eadem matre, & ex eodem patre, & alio filio naturali tantum ex eadem matre, sed ex diverso patre, vel relicto alio filio legitimo & naturali ex legitimo matrimonio ex diverso patre; tunc præferatur, ille filius naturalis tantum qui natus est ex eadem matre, & eodem patre, quia est utrinque conjunctus, & habet potiora jura: argumento text. in *Authentic. Itaque. Cod. Comm. de success. & in expresso istam conclusionem tenet Angel. de Aret. in §. Vulgo quæsitos. 2. conclusio. prope fin. versic. Quid si superveniret. Institut. de Success. cognat. & satis aperte hoc voluit Angel. de Per. in *Authentic. Quib. mod. natur. eff. sui. §. final. collat. 7. 2. column. in fin. num. 19.**

Si verò tales filii sunt spurii, nefarii, incestuosi, vel

(y) Vide Aceved. in leg. 7. tit. 8. lib. 5. Recopil. num. 4. circa medium: Gregor. in leg. 11. tit. 13. part. 6. Glos. 2. & 3. Velazquez in leg. 9. Glos. 2. num. fin. fratre enim naturali ex parte matris ab intestato mortuo, succedit alter frater naturalis utrinque conjunctus, hoc est ex eodem patre & eadem matre, & præferatur alteri fratri legitimo, & naturali nato ex eadem matre, alio tamen patre: & cum Gregorio tenet Matienz. in leg. 6. tit. 8. lib. 5. Recopil. Gloss. 4. circa finem. Et adde quod naturalis filius succedat omnibus consanguineis matris simul cum legitimis, cum inter eos detur cognatio, ut in leg. Hac parte. & in leg. Si spurius. ff. Unde cognati. & tradit Cov. de Spons. cap. 8. 2. part. §. 5. column. penult. Ex quo sequitur, quod si duo naturales fratres sint ex eadem matre, & quilibet eorum decedat relicto filio legitimo & naturali, seu naturali tantum, ita ut hi duo filii fratres patruales sint (hoc est primos hermanos) si postea unus ex his decedat ab intestato, succedet ei alter superstes, & præferatur consanguineis remotioribus etiam legitimis; cum inter istos detur cognatio, atque ita debent succedere secundum gradus prærogativam: idque mihi verissimum videtur, licet à nemine traditum: cui sententiæ videtur suffragari text. in leg. fin. tit. 13. part. 6.

(x) Vide Gregorium allegantem in leg. final. verb. Parentes otros. tit. 13. partit. 6.

vel nati ex damnabili coitu, certum est quod non possunt succedere ab intestato consanguineis collateralibus ipsius patris, nec ipsi consanguinei eis: quia etiam naturales tantum non possunt, ut supra dixi.

50 Sed dubium subtile & singulare est, an possint succedere consanguineis collateralibus ex parte matris, & è contra ipsi eis? Et videtur quod invicem sibi succedant: Primò, quia in eis non invenitur prohibita successio. Secundò, quia text. in leg. *Hac parte. & in leg. Si spurius. Unde cognat. cum simil.* indistinctè dicunt, quod spurri succedunt matri, & consanguineis ejus, & è contra; & hoc non invenitur mutatum respectu cognatorum matris. Tertio, quia in eis non consideratur vitium, vel delictum per quod prohibeantur, sed in ipsis parentibus. Quarto, quia non est inconveniens, quod principales personæ inter se non succedant, tamen succedant consanguinei: ut in nepote, vel descendente nato, & concepto post mortem avi, qui ei non succedit, sed benè succedit consanguineis: Item in eo, qui renuntiavit hæreditati cum juramento; qui non succedit ei cujus hæreditatem renuntiavit, attamen benè potest succedere agnatis, & cognatis: Item, filius non succedit patri, & cognatis patris, quia non reperitur prohibitum. Non obstat text. in leg. *Quisquis. §. Filii nati. Cod. de Leg. jul. majestut.* Quia debet intelligi quando sunt nati post delictum patris: Ita ibi singularitè Cyn. post Petr. quem ipse allegat. 2. column. 2. quæst. Et in expressò istam sententiam, & conclusionem, licet non sic fundatam, tenet Angel. in *Authent. Quib. mod. natur. eff. sui. §. fin. Collat. 7. 2. column. num. 18.* imò, quod succedant inter se. Andreas de Isern. in cap. 1. §. *Naturales. in fin. Si de feud. fuer. controu. inter domin. & agnat.* Joannes Baptista in leg. *Si qua illustris. Cod. ad Orphitian. 23. column. num. 57.* & ibi Corne. dicens hanc esse magis communem opinionem, *final. column.* tenet etiam Anton. de Rosell. in tract. de Success. ab intestat. 5. column. num. 28. Nicol. de Ubald. in tract. de Success. ab intestat. 51. col. Matthess. in tract. de Success. ab intestat. 13. fol. versic.

(z) Idem tenet Cifuentes in leg. 9. Taur. num. 2. Gregorius in leg. 11. tit. 13. part. 6. in Glossa magna. Acosta. in cap. Si pater. verb. Omnia. num. 13. de Testament. in 6. & alii, quos refert Velazquez de Avendaño in leg. 9. glossa 6. num. 4. licet ipse velit contrarium in dicta leg. 9. gloss. 10. num. 16.

Secundum membrum principale, & ibi Bolognin. ejus additionator: Angel de Aretin. in §. *Vulgò quæsitos. Institut. de Success. cognat. 1. column. num. 3.* Quinto, quia filius emancipatus non succedit patri de Jure antiquo ante jus Authenticorum; tamen benè succedit agnatis, & cognatis ipsius patris: text. est in leg. *Si ab eo. Cod. de Legit. hæred.*

Sed teneo quod non succedant: (z) nam cum tales filii non succedant matri, nec mater eis, ut dixi, sequitur quod non succedant consanguineis ejus, nec ipsi consanguinei succedant eis, ex eo quod sunt nati ex radice infecta, ex qua non possunt pullulare boni, & approbati ramis argumento text. in leg. *Maximum vitium. Cod. de Liber. præter. & in leg. fin. Cod. de Nupt. & in Authent. de Hæred. ab intestat. venien. cap. Si igitur defunctus. el. 2. versic. Et ex diverso. Collat. 9.* Et pro ista parte considero istam leg. 9. Taur. juncta. leg. 2. tit. 3. lib. 5. Ordinant. Dicitur enim in ista lege Ordinenti, quod filii clerici, & sic nati ex damnabili coitu, non succedant consanguineis patris; & ista lex 9. Tauri dicit, quod dispositum in illa lege Ordinenti habeat locum in matre: Sed in prædicta lege Ordinenti cavetur, quod non succedant consanguineis patris: ergo similiter dicendum est, quod per istam legem 9. Tauri non succedant consanguineis matris.

Unum tamen facit me dubitare, quod prædicta lex Ordinenti solum dicit, quod tales non succedant prædictis consanguineis, quia ex parte sua videtur esse indignitas; & non dicit è converso, quod consanguinei non succedant eis. Sed teneo indistinctè prædictam opinionem; quia in dubio semper intelligitur successio reciproca, & per consequens denegatio, vel privatio successio. Et in specie pro ista conclusione considero text. in *Authentic. Quib. mod. natur. eff. sui. cap. Filium verò. versic. Sancimus. collat. 7.* per quem magistraliter notat Bart, quod successio ab intestato est reciproca, & in ea debet servari æqualitas: nam si quis non potest succedere alteri, similiter alter non potest succedere sibi: & idem tenet Jacob. de Bell. in eod. tit. 1. column. in fin. vers. Nota. text. notabilis in leg. *Leg. 12. tabularum. versic. Cum. Cod. de Legit. hæred. text. in leg. fin. ejusdem tit. in princip. ibi: ut quemadmodum ipsis à legitimis personis succeditur, ita & ipsæ legitimarum personarum amplectantur successionem.* text.

text. in leg. *Si ab eo. Cod. eod. titul.* ubi habetur, quod hodiè semper censetur filius emancipatus contracta fiducia, & reservantur reciproce jura successionis inter collaterales, ut talis filius emancipatus succedat eis, & è contra: & in specie ad hoc notat ibi Salic. Ex testamento verò indistinctè filii, etiam nati ex damnabili coitu, poterant succedere omnibus consanguineis, tam ex parte patris, quam matris, etiam in bonis à parentibus proventis, ut concludunt Bartol. & Doctores in leg. *Si is cui bonis. de Vulg. & pupil. & ego late dixi supra.* Sed hodiè illud procederet in extraneis: secus tamen in consanguineis; quia nullo modo possunt instituere, nec aliquid in suo testamento relinquere talibus filiis ex damnabili coitu procreatis: ita disponit lex 2. titul. 3. lib. 5. Ordinant.

51 Sed quia planè visum est, quando filii naturales, spurii, nefarii, incestuosi, vel nati ex damnabili coitu possint succedere in bonis parentum? nunc oportet videre, an succedere possint in nobilitate, dignitate, officio, vel aliis juribus ipsorum parentum? dico quod sic; quia licet talis filius spurius sit incapax, & indignus, tamen naturaliter filius est, ut in *Authentic. de Incestis nupt. cap. Si verò contigerit. collat. 2.* Item, quia de jure naturali primævo ante leges scriptas, & constitutionem matrimonii, nulla erat differentia inter legitimos, naturales, & spurios; sed omnes erant legitimi, & probati, quia quilibet coitus maris, & femine erat permissus, & impunitus: textus est in *Authentic. Quibus modis natural. eff. legit. cap. Si quis sane. versic. Liceat igitur. collat. 6.* cujus verba sunt: *Nec enim à principio, quando sola natura sanciebat homines, antequam scriptæ pervenirent leges, fuit quedam differentia naturalis, atque legitimi; sed antiquis parentibus antiqui filii mox ut procedebant fiebant legitimi. text. in Authent. Quibus modis. natur. eff. sui. cap. Palam. versic. Natura. collat. 7.* cujus verba sunt: *Natura siquidem ab initio, dum de filiorum procreatione sanciret, scriptis nondum positis legibus, omnes similiter quidem liberos, similiter autem produxit ingenuos. text. in leg. 1. §. Jus naturale. ff. de Justit. & jure: text. in cap. Jus naturale. 1. distinction. text. in §. 1. Instit. de Jure nat. gent. & civil. text. in leg. Vulgò concepti. ff. de Statu homin. & tenent Alber. Bald. & alii Doctores in dict. leg. 1. §. Jus naturale. ff. de Justit. & jur. 2. column. Bart. post Antiquos in leg. In concubinato. ff. de Concubin. Azo. in Summa, Cod. de Natur. liber. 2. column. num. 3. In contrarium tamen, imò Anton. Gomez. ad Leg. Tauri.*

quod nullo modo gaudeant aliquo jure, vel privilegio paterno, vel generis, facit hæc ratio, scilicet. quia post legem scriptam, & post constitutionem juris civilis, & canonici talis coitus, & filius ex eo natus est reprobatus, & non potest dici, vel nominari filius, sed in omnibus habetur plusquam extraneus: text. est formalis in *Authentic. Quibus mod. natur. efficiuntur sui. cap. Ultima siquidem*, cujus verba sunt: *Iste nec naturalis nominatur, nec alienus est à parentibus, nec habebit quoddam ad præsentem legem participium. text. in Authent. Ex complexa. Cod. de Incest. nupt.* Sed pro concordia, & vera resolutione dico: quod in his, quæ concernunt propriè jus sanguinis, & naturale sine commodo successionis bonorum, & sic in dispositione legali, quia consideratur naturalis causa, benè est habilis, & capax; in his verò quæ concernunt commodum successionis bonorum, non sit habilis, vel capax, sed omninò repellatur.

Ex quo primò infero, quod filius spurius, nefarius, & incestuosus, & à fortiori naturalis, si occidat parentes, tenetur pœna legis Pompeiæ de parricidio: & istam conclusionem probat textus notabilis in leg. *Hos accusare. §. Omnibus. vers. Item nec lex Pompeia. ff. de Accusation. ubi habetur, quod licet servus videatur non posse accusari lege Pompeia, quia non videtur in eo considerari jus sanguinis; tamen attento jure naturali punitur illa lege: & in expresso per illum textum ita tenet Bald. in leg. *Parentes. ff. de In jus vocand. 2. column. num. 4.* reputans illum text. singularem ad hoc: tenet etiam Alex. ibi 3. column. num. 10. Joân. Faber. in §. *Alia deinde lex. Instit. de Public. judic. Bald. in leg. Jus civile. 2. column. num. 4. de Justitia, & Jur. idem Bald. in leg. Cum acutissimi. Cod. de Fideicom. 2. column. idem Bald. in leg. Quisquis. Cod. Ad leg. Jul. majestut. 2. column. idem Bald. in cap. Nonnulli. de Rescript. 2. column. num. 10. idem Bald. in cap. Per tuas. de Probationib. 2. column. idem Bald. in cap. Naturales. Si de feud. fuerit controversia inter dominum, & agnatum. 3. column. num. 12. ubi dicit, quod fuit combusta quedam Monialis professsa, quæ filium spurium necaverat. Angel. in tractat. male. in parte, & ex intervall. fm. column. versic. Quid si pater. nihil allegando nisi solum Bald. in dict. cap. Naturales. Licet contrarium teneat Spec. in tit. de Accusation. in princip. & Joan. de Imol. in leg. Lucius. §. final. ff. de Legat. 2.**

Secundò infero, quod dispositio, vel lex, quæ fundatur in exhibenda reverentia parentibus, habet locum contra filios naturales, vel spurios, ita